

Čís. 7925.

Je-li akciová společnost zapsána v obchodním rejstříku pouze ve státním jazyku a v témž jazyku sepsané stanovy nemají zvláštního ustanovení o jednací řeči, jest jí činiti podání ve státním jazyku.

(Rozh. ze dne 30. března 1928, R I 129/28.)

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs firmy M. podaný v jazyku menšinovém.

Důvody:

Podle zprávy krajského soudu v Olomouci je stěžovatelka firma »M.« oděvní průmysl, akciová společnost v Prostějově, zapsána v obchodním rejstříku pouze v jazyku státním a v témže jazyku jsou sepsány též její stanovy, které o jednací řeči neobsahují zvláštního ustanovení. Za tohoto stavu věci bylo vymáhající věřitelce podati dovolací rekurs v jazyku státním. Když tak neučinila, nýbrž, jsouc zastoupena advokátem, podala opravný prostředek v jiném než státním jazyku, bylo dovolací rekurs odmítnouti, ježto se nehodí, by o něm bylo po zákonu zahájeno jednání (čl. 4 (3) a čl. 16 (3) vl. nařízení ze dne 3. února 1926, čís. 17 sb. z. a n.).

Čís. 7926.

Odmítl-li soud první stolice žalobu usnesením, shledav opodstatněnou námitku nedostatku oprávnění ku sporu, rekursní soud pak jeho usnesení zrušil a uložil mu, nevyhradiv pravomoc, by dále jednal a znovu rozhodl, máje za to, že jde o námitku hmotněprávní, o níž jest rozhodnouti rozsudkem, jest proti zrušovacímu usnesení rekurs na dovolací soud nepřipustným. Lhostejno, že se rekursní soud obíral v odůvodnění neprávem také věcnou stránkou usnesení prvního soudu.

(Rozh. ze dne 30. března 1928, R I 216/28.)

Soud první stolice odmítl usnesením žalobu, shledav opodstatněnou námitku nedostatku aktivního oprávnění ku sporu. Rekursní soud usnesením ze dne 12. prosince 1927 zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by dále jednal a znovu rozhodl. **Důvody:** Nelze upříti oprávnění stížnosti, že napadené rozhodnutí není správné po stránce formální. Prvý soudce přehlédl, že uplatňovaná námitka nedostatku aktivního oprávnění jest námitkou materiální a nikoliv námitkou procesuální. Rozhodnouti měl tedy o námitce té rozsudkem a nikoliv usnesením (§ 239, druhý odstavec a § 261 c. ř. s.). Než rekursní soud nesouhlasí ani s názorem prvního soudu, že zabavením pohledávky žalované třetí osobou ztratil již žalobce oprávnění ve sporu pokračovati, nýbrž má za to, že žalobce ve sporu zahájeném může pokračovati, pokud se tím nedotýká práv zástavního věřitele. Rekurs do tohoto usne-